

prima instanță: G. Bivol
instanța de apel: L. Bulgac
N. Craiu, M. Guzun

dosarul nr. 3r-190/14

DECIZIE

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând recursul declarat de Dovgani Anatolie, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dovgani Anatolie împotriva întreprinderii cu capital străin „Petrom-Moldova” societate pe acțiuni cu privire la repararea prejudiciului material și moral, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2014

c o n s t a t ă

La 06.11.2012 Dovgani Anatolie s-a adresat cu cererea de chemare în judecată împotriva întreprinderii cu capital străin „Petrom-Moldova” societate pe acțiuni (în continuare Î.C.S.„Petrom-Moldova”S.A.) cu privire la repararea prejudiciului material prin obligarea de a schimba tichetele de alimentare cu produse petroliere deținute pe tichete de alimentare cu produse petroliere de model nou și încasarea sumei de 5000 lei cu titlul de reparare a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii Dovgani Anatolie a menționat, că deține tichete de alimentare cu produse petroliere de 10 și 20 litri de combustibil eliberate de Î.C.S.„Petrom-Moldova”S.A., fără termen de valabilitate.

La 22.09.2012, Dovgani Anatolie prezentând tichetele deținute, a solicitat de a fi alimentat autoturismul cu combustibil, însă i s-a refuzat pe motiv că, Î.C.S.„Petrom-Moldova”S.A., a înlocuit tichetele de alimentare fără termen cu tichete de alimentare cu produse petroliere de model nou.

Menționează Dovgani Anatolie că, s-a adresat Î.C.S.„Petrom-Moldova”S.A., cu cererea privind prelungirea termenului de valabilitate a tichetelor, pe când careva răspuns nu a recepționat.

Prin hotărîrea judecătorei Centru mun. Chişinău din 27 martie 2013, acţiunea înaintată de Dovgani Anatolie împotriva Î.C.S., „Petrom-Moldova” S.A., a fost respinsă integral.

La 23 aprilie 2014 Dovgani Anatolie a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanţe, solicitând repunerea apelului în termenul de atac, casarea hotărîrii instanţei de fond şi remiterea pricinii la rejudecare.

Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 01 iulie 2014 s-a respins cererea înaintată de Dovgani Anatolie cu privire la repunerea apelului în termenul de declarare, s-a restituit cererea de apel declarată de Dovgani Anatolie împotriva hotărîrii judecătorei Centru mun. Chişinău din 27 martie 2013 ca depusă peste termenul legal de declarare.

La 21 iulie 2014 Dovgani Anatolie a declarat recurs împotriva încheierii Curţii de Apel Chişinău din 01 iulie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanţei de apel, repunerea în termenul de declarare a apelului şi restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanţă.

În motivarea recursului a indicat, că instanţa de apel a încălcat normele de drept procedural.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră, că recursul urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art.427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Instanţa de recurs consideră, că Curtea de Apel Chişinău corect a restituit apelul declarat de Dovgani Anatolie, deoarece cu certitudine s-a constatat că, apelul a fost declarat peste termenul stabilit de art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, iar temei pentru repunerea în termen nu a fost identificat.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul menţionează că, prin hotărîrea judecătorei Centru mun. Chişinău din 27 martie 2013, acţiunea înaintată de Dovgani Anatolie împotriva Î.C.S., „Petrom-Moldova” S.A., a fost respinsă integral.

La 23 aprilie 2014 Dovgani Anatolie a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanţe, solicitând repunerea apelului în termenul de atac, casarea hotărîrii instanţei de fond şi remiterea pricinii la rejudecare.

În şedinţa de judecată a Curţii de Apel Chişinău din 01 iulie 2014 recurentul a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului pe motiv că, a fost dus în eroare de către instanţa de judecată, care a declarat că cererea de chemare în

judecată a fost scoasă de pe rol, pe cînd a fost pronunțată hotărîrea de respingere a acțiunii.

Colegiul reține, că dispozitivul hotărîrii emise de prima instanță pe acest caz, i-a fost expediat reclamantului la data 28.03.2013(f.d. 40), iar hotărîrea motivată i-a fost înmînată recurentului, contra semnătură la 10.07.2013, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei (f.d. 49).

Instanța de recurs consideră că, instanța de apel corect a constatat, că cererea de apel înaintată la 23 aprilie 2014 este depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu a fost lipsit de posibilitatea executării condițiilor de depunere a apelului în termenul legal.

Colegiul reiterează că, termenul de declarare a apelului se calculează nu de la momentul comunicării dispozitivului hotărîrii, nu de la data depunerii cererii de întocmire a hotărîrii integrale și nici nu de la data comunicării hotărîrii motivate, dar de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Instituția repunerii cererii de apel în termenul de declarare este reglementată de art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă, conform căruia repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute la art.116 din Codul de procedură civilă.

Astfel, conform art. 116 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Instanța de recurs nu poate reține argumentul recurentului cu privire la perceperea greșită a actului procedural emis de instanța de judecată, dat fiind faptul că dispozitivul hotărîrii primei instanțe a fost înmînat recurentului la 28 martie 2013, și hotărîrea motivată a fost recepționată, contra semnătură la 10.07.2013, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei (f.d.49), pe cînd cererea de apel a fost depusă la 23 aprilie 2014.

Prin urmare, instanța de apel întemeiat a respins cererea de repunere în termen și a restituit cererea de apel, pe motiv că argumentele invocate în susținerea cererii de repunere în termen a apelului sunt neîntemeiate.

Or, în cazul admiterii cererii și repunerii apelului declarat de Dovgani Anatolie în termen, se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În context, colegiul amintește că art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă, în practica sa constantă, că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac, cauza Bacev contra Fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei, Kemp contra Luxembourg, Diaz Ochoa contra Spaniei, în carte înalta Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

Mai mult ca atât, înalta Curte a reiterat că, prin neaducerea vreunui motiv pentru repunerea pîrîtului în termenul de prescripție pentru efectuarea unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil, prin urmare are loc violarea art. 6 § 1 al Convenției (*Ceachir c. Moldova, nr. 11712 din 15 ianuarie 2008, § 47; Popov c. Moldova (nr.2), nr. 19960/04 din 06 decembrie 2005, § 53; Melnic c. Moldova, nr. 6923/03 din 14 noiembrie 2006, § 41-43*)

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că argumentele invocate în recurs sînt neîntemeiate, fapt pentru care recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel.

În conformitate cu art.427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de Dovgani Anatolie.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dovgani Anatolie împotriva întreprinderii cu capital străin „Petrom-Moldova” societate pe acțiuni cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan